

नाह किन्त्वदुपपत्तिरुच्यते इत्यप्याह तदुपपत्तिरपि
इत्युपपत्तिरिति अतस्तदुपपत्तिरुपपत्तिरपि इत्यादि कथं हेतुः
कथं वा, तत्साधनमपि दोषानुपपत्तिरुपपत्तिरपि न
दोषमेव स्यादिति इति ।

“ज्ञानविकल्पानां भावाभावसंवेदनादध्यात्मम्” सू० ।

“ननु पक्षेः तत्किमुपपत्तिरपि भावेऽनुपपत्तिरपि
केन सिध्येत तदाह अध्यात्मम् अध्यात्मस्य ज्ञानवि-
कल्पानां ज्ञानविशेषाणां भावाभावयोर्मनसा संवेदनात्
चटं साक्षात्करोमि यत्किमनुमिनोमि नानुमिनोमीत्येवं
ज्ञानविशेषतद्भावानां मनसैव सुपहृत्वादिति भावः” इति ।
“साधर्म्यं नित्यधर्मोपपत्तेः सर्वा नित्यत्वप्रसङ्गादनित्य-
समः २२” सू०

“अनित्यसमं कथयति । यदि इष्टान्तवटसाधर्म्योत्
कृतकत्वात्तेन सह तत्त्वधर्मोपपद्यते शब्देऽनित्यत्वं
साध्यते तदा सर्वस्यैवानित्यत्वं स्यात् सत्त्वादिरूपसा-
धर्म्यं सम्भवात् न चेदमर्थान्तरप्रसङ्गमिति वाच्यं सर्वसा-
मित्यत्वे व्यतिरेकापह्लादनुमानदूषणे तात्पर्यात् परस्मा-
न्व्यव्यतिरेकिण एवानुमानत्वादित्याशयः तथा च व्याप्ति-
मपूरकृत्य यत्किञ्चिद्वटान्तसाधर्म्येण सर्वस्य साध्य-
वत्त्वापादनमनित्यसमा २२ साध्यभेदादविशेषसमातोऽप्यव-
च्छेदकाल सर्वविशेष एवापाद्यते न तु सर्वस्य साध्यवत्त्वम् ।
अतः अनित्यत्वेन समाऽनित्यसमेति भावप्रधानो
निर्देशस्तथा च अन्वयवत्त्वमेव लक्षणमिति तत्र त्रि-
मानु भूमादित्यादौ महानससाधर्म्यस्य सत्त्वात्त्वस्य
यत्किमपि स्यादित्यस्य ज्ञानान्तरत्वापत्तेः । साधर्म्यं तु
साधर्म्यं वैधर्म्यस्याप्युपलक्षणं यथाकाशवैधर्म्यात्
कृतकत्वाच्छब्दोऽनित्यस्य काशवैधर्म्यादाकाशभित्तत्वादिति
सर्वमेवानित्यं स्यादित्यस्य लक्षणे यत्किञ्चिदर्थे वाच्य-
मित्याहुः । अतः च वैधर्म्यस्य विपक्षादिति तत्त्वस्य सर्वस्य
साध्यवत्त्वापादनं किन्वात्मादीनामनित्यत्वं स्यादिति
तत्र चार्थान्तरमित्यवधेयं प्रतिबुद्धतर्कदेशनाभावा
चेयम्” इति ।

“साधर्म्यादविज्ञे प्रतिषेधाविज्ञे प्रतिषेध्यसाधर्म्यात्” सू०

“अतोत्तरमाह । यदि यत्किञ्चिद्व्याप्यापत्तिरपि
साध्यवत्तामापादयतस्तत्र साधर्म्यस्यासाधकत्वमभिमतं
तदा तत्प्रकृतप्रतिषेधस्याप्यविज्ञेः तस्यापि प्रतिषेध्यसाध-
र्म्येण प्रकृतत्वात्त्वया स्वेवं साध्यते कृतकत्वं न
साधकं इष्टान्तसाधर्म्यरूपत्वानुपपत्त्यादिवत् अतः च

तदीयैव कृतकत्वप्रतिषेधेन चर्तव्येति न कृतकत्वेन
वत्त्वेन च सह साधर्म्यरूपताया साधकमि न साधकः
स्यात्” इति ।

“इष्टान्ते च साध्यसाधनभावेन प्रज्ञातस्य सर्वस्य हेतु-
त्वात्तस्य चोभयभावाद्वाविशेषः” सू०

“यदि च साधर्म्यं नाम न साधकमपि न व्याप्ति-
रहितमित्यभिमतं तदा कृतकत्वे तदपि न तु सत्त्वं
इति विशेष इत्याह । साध्यसाधनभावेन व्याप्यसा-
धकभावेन इष्टान्ते प्रज्ञातस्य प्रमितस्य तत्र हेतुत्वात्-
साधकत्वात् तत्र हेतुत्वस्य सम्भवात् अन्वयेन व्यतिरेकेण
च भावात् मदीयहेतौ सत्त्वासाधने सत्त्वादिति ना-
ऽविशेष इति बहुलं तत्र भवति” इति ।

“नित्यमनित्यभावादित्ये नित्यत्वोपपत्तेर्नित्यसमः २२” सू०

“नित्यसमं कथयति । अनित्यस्य भावः अनित्यत्वं
तस्य नित्यं सर्वकाशं स्वीकारे अनित्ये शब्दे नित्यत्वं
स्यादित्यापादनं नित्यसमा २२ । अयमाशयः अनित्यत्वस्य
नित्यमस्वीकारेऽनित्यत्वाभावदशायां तस्यानित्यत्वं न,
तस्यापि नित्यत्वापत्तिः न हि दृष्टाभावदशायां दृष्टी-
तुभ्यते अतोऽनित्यत्वस्य नित्यमेव स्वीकार इत्यभ्युपग-
म्यं तथा च शब्दस्यापि नित्यत्वापत्तिः तेन बाधः
ननु प्रतिपक्षो वा तद्देशनाभावा चेयम् । एवमनित्यत्वं
यदि नित्यं कथं शब्दस्यानित्यतां कुर्वीत न हि रक्तं
महारजनं परस्य गीरतां सम्पादयति अथाऽनित्यं तदा
तद्भावदशायां अनित्यत्वं न स्यादित्यादिकमूहम् । एत-
दनुसारेण कथंचनपि कार्यमित्याचार्याः । वदन्तु अनि-
त्यस्य भावो धर्मस्य नित्यमभ्युपगमेऽनित्यत्वेनाभ्युप-
गतस्य नित्यत्वं स्यात् यथा क्षितिः सकलकेत्यत्र
अनित्यक्षितेर्धर्मः सकलकत्वं त्वया क्षितौ नित्यसु-
पेयते न वा न चेत् तदा साध्याभावादंशतोबाधः अथ
क्षितौ नित्यमेव सकलकत्वं विवृजं तद्देशनाभावा चेय-
मिति ब्रूमः” इति

“प्रतिषेध्ये नित्यमनित्यभावादित्ये नित्यत्वोपपत्तेः
प्रतिषेधाभावः” सू०

“अतोत्तरमाह । प्रतिषेध्ये नित्यमेव शब्दे सर्वदा
अनित्यभावात् अनित्यत्वात् अनित्ये शब्दे अनित्यत्वमुप-
पद्यते न हि सम्भवति अनित्यत्वं नित्यमिति कथं च
तच्चित्तमिति व्याघातात् न च नित्यमिति सर्वकाशमित्यर्थः
तथा च शब्दस्यानित्यत्वे कथं सर्वकाशमनित्यत्वसम्भवं